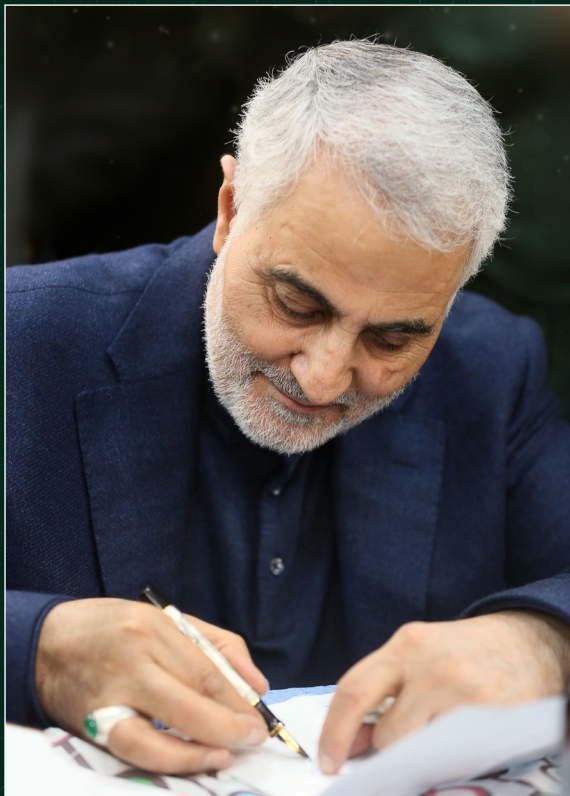

میشاق نامہ مکتب حاج قاسم

وصیت نامہ الہی سیاسی شہید سپہبد قاسم سلیمان

سید احمد علی محمد ارحم

عَلَمِ شَهِيدِ قَاسِمِ

موسسه مکتب حاج قاسم حفظ و نشر آثار شهید سپید قاسم سلیمان

میثاق نامه مکتب حاج قاسم

فهرست | وصیت نامه الهی سیاسی شهید سپهبد قاسم سلیمانی

- ۴ ————— شهادت میدهم به اصول دین
- ۶ ————— خدایا! تورا سپاس میگویم بخاطر نعمتهایت
- ۸ ————— خدایا! به عفو تو امید دارم
- ۱۲ ————— خدایا! از کاروان دوستانم جامانده ام
- ۱۵ ————— خطاب به برادران و خواهران مجاهد...
- ۱۶ ————— خطاب به برادران و خواهران ایرانی...
- ۲۳ ————— خطاب به مردم عزیز کرمان...
- ۲۶ ————— خطاب به خانواده شهدا...
- ۲۸ ————— خطاب به سیاسیون کشور...
- ۳۲ ————— خطاب به برادران سپاهی و ارتشی...
- ۳۲ ————— خطاب به علما و مراجع معظم
- ۳۴ ————— از همه طلب عفو دارم
- ۳۷ ————— دست خط حاج قاسم

بسم الله الرحمن الرحيم

♦ شهادت می‌دهم به اصول دین^۱

اشهد أن لا اله الا الله واشهد أن محمداً رسول الله واشهد
أن اميرالمؤمنين على بن ابی طالب و اولاده المعصومين
اثني عشر ائمتنا و معصومينا حجج الله.
شهادت می‌دهم که قیامت حق است. قرآن حق است.
بهشت و جهنم حق است. سؤال و جواب حق است.
معاد، عدل، امامت، نبوت حق است.

۱- عناوین میانی از متن وصیت‌نامه نیست و صرفاً برای دسته‌بندی موضوعی نوشته شده است.

♦ خدایا!

تورا سپاس میگویم بخاطر نعمتهایت

خداوندا! تورا سپاس که مرا صلب به صلب، قرن به قرن، از صلبی به صلبی منتقل کردی و در زمانی اجازه ظهور و وجود دادی که امکان درک یکی از برجسته ترین اولیائت را که قرین و قریب معصومین است، عبد صالحت خمینی کبیرا درک کنم و سرباز رکاب او شوم. اگر توفیق صحابه رسول اعظمت محمد مصطفی را نداشتم و اگر بی بهره بودم از دوره مظلومیت علی بن ابی طالب و فرزندان معصوم و مظلومش، مرا در همان راهی قرار دادی که آنها در همان مسیر، جان خود را که جان جهان و خلقت بود، تقدیم کردند.

خداوندا! تورا شکرگزارم که پس از عبد صالحت خمینی عزیز، مرا در مسیر عبد صالح دیگری که مظلومیتش اعظم است بر صالحیتش، مردی که حکیم امروز اسلام و تشیع و ایران و جهان سیاسی اسلام است، خامنه ای عزیز - که

جانم فدای جان او باد - قرار دادی.

پروردگارا! تو را سپاس که مرا با بهترین بندگان در هم آمیختی و درک بوسه بر گونه های بهشتی آنان و استشمام بوی عطر الهی آنان را - یعنی مجاهدین و شهدای این راه - به من ارزانی داشتی.

خداوندا! ای قادر عزیز و ای رحمان رزاق، پیشانی شکر شرم بر آستان می سایم که مرا در مسیر فاطمه اطهر و فرزندان در مذهب تشیع - عطر حقیقی اسلام - قرار دادی و مرا از اشک بر فرزندان علی بن ابی طالب و فاطمه اطهر بهره مند نمودی؛ چه نعمت عظمایی که بالاترین و ارزشمندترین نعمت هایت است؛ نعمتی که در آن نور است، معنویت، بی قراری که در درون خود بالاترین قرارها را دارد، غمی که آرامش و معنویت دارد.

خداوندا! تو را سپاس که مرا از پدر و مادر فقیر، اما متدین و عاشق اهل بیت و پیوسته در مسیر پاکی بهره مند نمودی. از تو عاجزانه می خواهم آنها را در بهشت و با اولیاء قرین کنی و مرا در عالم آخرت از درک محضرشان بهره مند فرما.

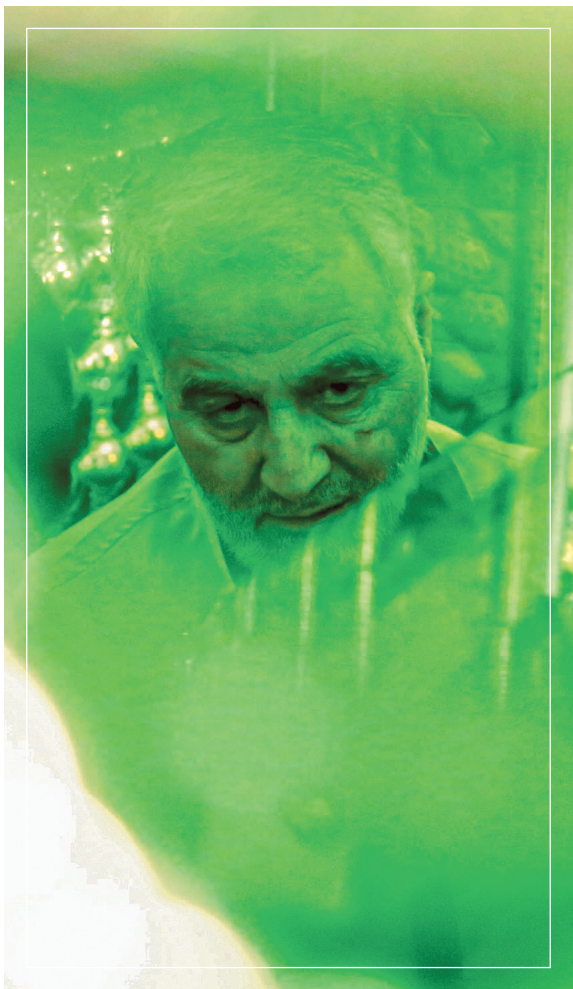
♦ خدایا! به عفو تو امید دارم

ای خدای عزیز و ای خالق حکیم بی‌همتا! دستم خالی است و کوله‌پشتی سفرم خالی، من بدون برگ و توشه‌ای به امید ضیافتِ عفو و کرم تومی‌آیم. من توشه‌ای برنگرفته‌ام؛ چون فقیر [را] در نزد کریم چه حاجتی است به توشه و برگ؟! سارق، چارقم پر است از امید به تو و فضل و کرم تو؛ همراه خود دو چشم بسته آورده‌ام که ثروت آن در کنار همه ناپاکیها، یک ذخیره ارزشمند دارد و آن گوهر اشک بر حسین فاطمه است؛ گوهر اشک بر اهل بیت است؛ گوهر اشک دفاع از مظلوم، یتیم، دفاع از محصورِ مظلوم در چنگ ظالم.

خداوندا! در دستان من چیزی نیست؛ نه برای عرضه [چیزی دارند] و نه قدرت دفاع دارند، اما در دستانم چیزی را ذخیره کرده‌ام که به این ذخیره امید دارم و آن روان بودن پیوسته به سمت تو است. وقتی آنها را به سمت بلند کردم، وقتی آنها را برایت بر زمین و زانو گذاردم، وقتی سلاح را برای دفاع از دینت به دست گرفتم؛ اینها ثروتِ دست من است که امید دارم قبول کرده باشی. خداوندا! پاهایم سست است. رمق ندارد.

[پاهایم] جرأت عبور از پلی که از جهنم عبور می کند، ندارد. من در پل عادی هم پاهایم می لرزد، وای بر من و صراط تو که از موناژک تراست و از شمشیر بُرنده تر؛ اما یک امیدی به من نوید می دهد که ممکن است نلرزم، ممکن است نجات پیدا کنم. من با این پاها در حرمت پا گذارده ام و دور خانه ات چرخیده ام و در حرم اولیاءت در بین الحرمین حسین و عباس است آنها را برهنه دواندم و این پاها را در سنگرهای طولانی، خمیده جمع کردم و در دفاع از دینت دویدم، جهیدم، خزیدم، گریستم، خندیدم و خنداندم و گریستم و گریاندم؛ افتادم و بلند شدم. امید دارم آن جهیدن ها و خزیدن ها و به حرمت آن حریم ها، آنها را ببخشی. خداوندا! سر من، عقل من، لب من، شامه من، گوش من، قلب من، همه اعضا و جوارحم در همین امید به سر می برند؛ یا ارحم الراحمین! مرا بپذیر؛ پاکیزه بپذیر؛ آن چنان بپذیر که شایسته دیدارت شوم. جز دیدار تو را نمی خواهم، بهشت من جوار توست، یا الله!

♦ خدایا! از کاروان دوستانم جامانده‌ام

خداوند، ای عزیز! من سال‌ها است از کاروانی به جا مانده‌ام و پیوسته کسانی را به سوی آن روانه می‌کنم، اما خود جا مانده‌ام، اما تو خود می‌دانی هرگز نتوانستم آنها را

از یاد ببرم. پیوسته یاد آنها، نام آنها، نه در ذهنم بلکه در
قلبم و در چشمم، با اشک و آه یاد شدند.
عزیز من! جسم من در حال علیل شدن است. چگونه ممکن
[است] کسی که چهل سال بردت ایستاده است را نپذیری؟

خالق من، محبوب من، عشق من که پیوسته از تو خواستم
سراسر وجودم را مملو از عشق به خودت کنی؛ مرا در فراق
خود بسوزان و بمیران.

عزیزم! من از بی قراری و رسوایی جاماندگی، سربه بیابان‌ها
گذارده‌ام؛ من به امیدی از این شهر به آن شهر و از این صحرا
به آن صحرا در زمستان و تابستان می‌روم. کریم، حبیب،
به کرم‌ت دل بسته‌ام، تو خود می‌دانی دوستت دارم. خوب
می‌دانی جز تو را نمی‌خواهم. مرا به خودت متصل کن.

خدایا وحشت همه‌ی وجودم را فرا گرفته است. من قادر
به مهار نفس خود نیستم، رسوایم نکن. مرا به حرمت
کسانی که حرمتشان را بر خودت واجب کرده‌ای، قبل از
شکستن حریمی که حرم آنها را خدشه دار می‌کند، مرا به
قافله‌ای که به سویت آمدند، متصل کن.

معبود من، عشق من و معشوق من، دوستت دارم.
بارها تو را دیدم و حس کردم، نمی‌توانم از تو جدا
بمانم. بس است، بس. مرا بپذیر، اما آن چنان که
شایسته تو باشم.

♦ خطاب به برادران و خواهران مجاهدم...

خواهران و برادران مجاهدم در این عالم، ای کسانی که سرهای خود را برای خداوند عاریه داده‌اید و جان‌ها را بر کف دست گرفته و در بازار عشق بازی به سوق فروش آمده‌اید، عنایت کنید: جمهوری اسلامی، مرکز اسلام و تشیع است.

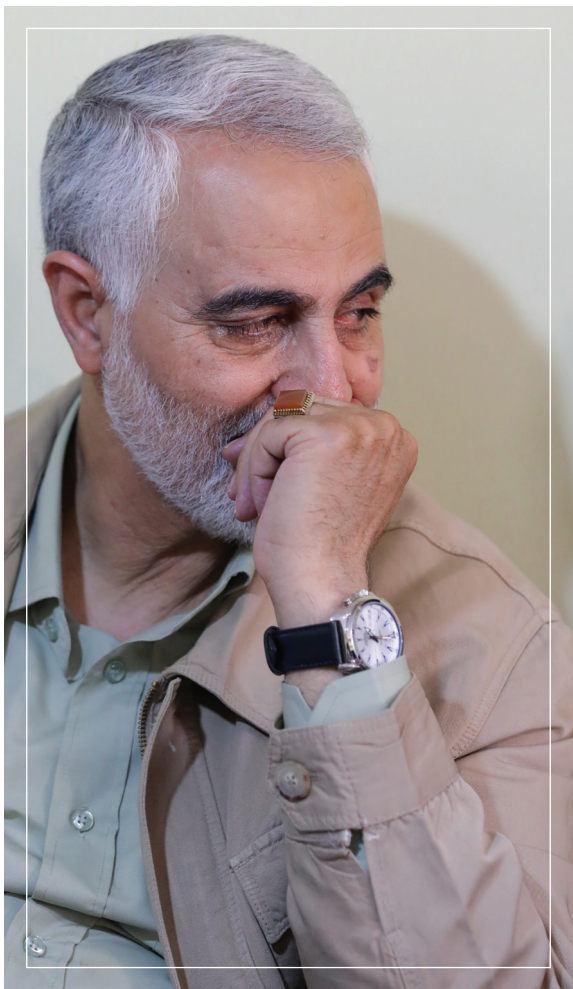
امروز قرارگاه حسین بن علی، ایران است. بدانید جمهوری اسلامی حرم است و این حرم اگر ماند، دیگر حرم‌ها می‌مانند. اگر دشمن، این حرم را از بین برد، حرمی باقی نمی‌ماند، نه حرم ابراهیمی و نه حرم محمدی صلی الله علیه و آله.

برادران و خواهرانم! جهان اسلام پیوسته نیازمند رهبری است؛ رهبری متصل و منصوب شرعی و فقهی به معصوم. خوب می‌دانید منزّه‌ترین عالم دین که جهان را تکان داد و اسلام را احیا کرد، یعنی خمینی بزرگ و پاک ما، ولایت فقیه را تنها نسخه نجات بخش این امت قرار داد؛ لذا چه شما که به عنوان شیعه به آن اعتقاد دینی دارید و چه شما که به عنوان سنی

اعتقاد عقلی دارید، بدانید [باید] به دور از هرگونه اختلاف، برای نجات اسلام خیمه ولایت را رها نکنید. خیمه، خیمه‌ی رسول الله است. اساس دشمنی جهان با جمهوری اسلامی، آتش زدن و ویران کردن این خیمه است. دور آن بچرخید. والله والله والله این خیمه اگر آسیب دید، بیت الله الحرام و مدینه حرم رسول الله و نجف، کربلا، کاظمین، سامرا و مشهد باقی نمی ماند؛ قرآن آسیب می بیند.

♦ خطاب به برادران و خواهران ایرانی...

برادران و خواهران عزیز ایرانی من، مردم پرافتخار و سربلند که جان من و امثال من، هزاران بار فدای شما باد، کما اینکه شما صدها هزار جان را فدای اسلام و ایران کردید؛ از اصول مراقبت کنید. اصول یعنی ولی فقیه، خصوصاً این حکیم، مظلوم، وارسته در دین، فقه، عرفان، معرفت؛ خامنه‌ای عزیز را عزیزِ جان خود بدانید. حرمت او را حرمت مقدسات بدانید.

برادران و خواهران، پدران و مادران، عزیزان من!
جمهوری اسلامی، امروز سربلندترین دوره خود را طی می‌کند.
بدانید مهم نیست که دشمن چه نگاهی به شما دارد.
دشمن به پیامبر شما چه نگاهی داشت و [دشمنان] چگونه
با پیامبر خدا و اولادش عمل کردند، چه اتهاماتی به او زدند،
چگونه با فرزندان مطهر او عمل کردند؟ مذمت دشمنان و
شماتت آنها و فشار آنها، شما را دچار تفرقه نکند.

بدانید که می‌دانید مهمترین هنر خمینی عزیز این بود
که اول اسلام را به پشتوانه ایران آورد و سپس ایران را در
خدمت اسلام قرار داد. اگر اسلام نبود و اگر روح اسلامی
بر این ملت حاکم نبود، صدام چون گرگ درنده‌ای این
کشور را می‌درید؛ آمریکا چون سگ هاری همین عمل را
می‌کرد، اما هنر امام این بود که اسلام را به پشتوانه آورد؛
عاشورا و محرم، صفرو فاطمیه را به پشتوانه این ملت آورد.
انقلاب‌هایی در انقلاب ایجاد کرد. به این دلیل در هر دوره
هزاران فداکار جان خود را سپر شما و ملت ایران و خاک
ایران و اسلام نموده‌اند و بزرگ‌ترین قدرت‌های مادی را

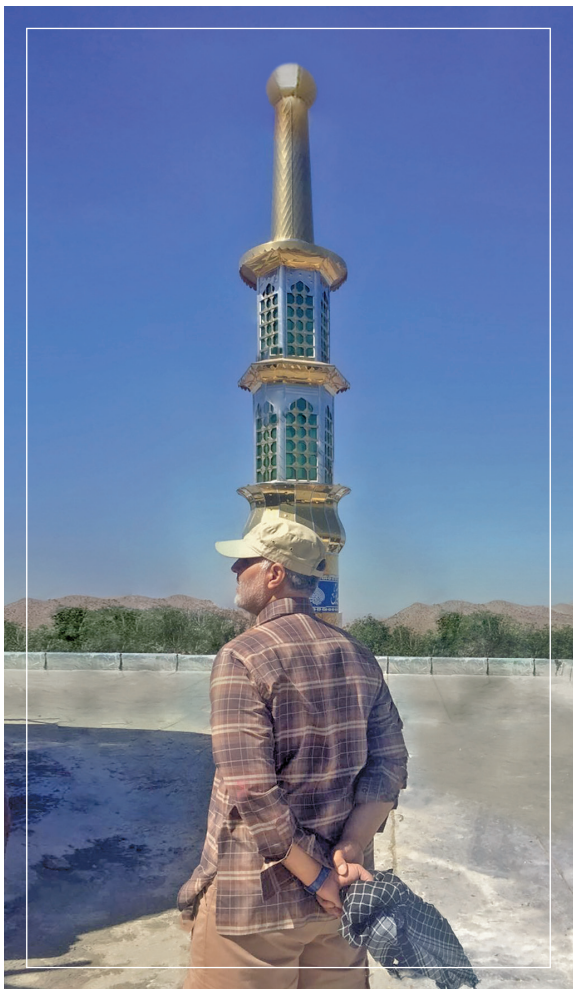
ذلیل خود نموده اند. عزیزانم، در اصول اختلاف نکنید. شهدا، محور عزّت و کرامت همه ما هستند؛ نه برای امروز، بلکه همیشه اینها به دریای واسعه خداوند سبحان اتصال یافته اند. آنها را در چشم، دل و زبان خود بزرگ ببینید، همان گونه که هستند. فرزندان تان را با نام آنها و تصاویر آنها آشنا کنید. به فرزندان شهدا که یتیمان همه شما هستند، به چشم ادب و احترام بنگرید. به همسران و پدران و مادران آنان احترام کنید، همان گونه که از فرزندان خود با اغماض می گذرید، آنها را در نبود پدران، مادران، همسران و فرزندان خود توجه خاص کنید. نیروهای مسلّح خود را که امروز ولیّ فقیه فرمانده آنان است، برای دفاع از خودتان، مذهبتان، اسلام و کشور احترام کنید و نیروهای مسلّح می بایست همانند دفاع از خانه ی خود، از ملت و نوامیس و ارضِ آن حفاظت و حمایت و ادب و احترام کنند و نسبت به ملت همان گونه که امیرالمؤمنین مولای متقیان فرمود، نیروهای مسلّح می بایست منشأ عزّت ملت باشد و قلعه و پناهگاه مستضعفین و مردم باشد و زینت کشورش باشد.

در حاشیه دیدار جمعی از خانواده های شهدای مدافع حرم در شهر بابل. اسفندماه ۹۷

دست نوشته حاج قاسم: فدای این دست هایی که در راه خدا داده شد.

♦ خطاب به مردم عزیز کرمان...

نکته ای هم خطاب به مردم عزیز کرمان دارم؛ مردمی که دوست داشتنی اند و در طول ۸ سال دفاع مقدس بالاترین فداکاری ها را انجام دادند و سرداران و مجاهدین بسیار والامقامی را تقدیم اسلام نمودند. من همیشه شرمنده آنها هستم. هشت سال به خاطر اسلام به من اعتماد کردند؛ فرزندان خود را در قتلگاه ها و جنگ های شدیدی چون کربلای ۵، والفجر ۸، طریق القدس، فتح المبین، بیت المقدس و... روانه کردند و لشکری بزرگ و ارزشمند را به نام و به عشق امام مظلوم حسین بن علی به نام ثارالله، بنیان گذاری کردند. این لشکر همچون شمشیری برنده، بارها قلب ملتمان و مسلمان ها را شاد نمود و غم را از چهره آنها زدود.

عزیزان! من بنا به تقدیر الهی امروز از میان شما رفته ام. من شما را از پدر و مادرم و فرزندان و خواهران و برادران خود بیشتر دوست دارم، چون با شما بیشتر از آنها بودم؛ ضمن اینکه من پاره تن آنها بودم و آنها پاره وجود من،

اما آنها هم قبول کردند من وجودم را نذر وجود شما و ملت ایران کنم.

دوست دارم کرمان همیشه و تا آخر با ولایت بماند. این ولایت، ولایت علی بن ابی طالب است و خیمه او خیمه حسین فاطمه است. دور آن بگردید. با همه شما هستم. می دانید در زندگی به انسانیت و عاطفه ها و فطرت ها بیشتر از رنگ های سیاسی توجه کردم. خطاب من به همه شما است که مرا از خود می دانید، برادر خود و فرزند خود می دانید.

وصیت می کنم اسلام را در این برهه که تداعی یافته در انقلاب اسلامی و جمهوری اسلامی است، تنها نگذارید. دفاع از اسلام نیازمند هوشمندی و توجه خاص است. در مسائل سیاسی آنجا که بحث اسلام، جمهوری اسلامی، مقدّسات و ولایت فقیه مطرح می شود، اینها رنگ خدا هستند؛ رنگ خدا را بر هر رنگی ترجیح دهید.

♦ خطاب به خانواده شهدا...

فرزندانم، دختران و پسرانم، فرزندان شهدا، پدران و مادران باقی مانده از شهدا، ای چراغ های فروزان کشور ما، خواهران و برادران و همسران وفادار و متدینه شهدا! در این عالم، صوتی که روزانه من می شنیدم و مأنوس با آن بودم و همچون صوت قرآن به من آرامش می داد و بزرگترین پشتوانه معنوی خود می دانستم، صدای فرزندان شهدا بود که بعضاً روزانه با آن مأنوس بودم؛ صدای پدر و مادر شهدا بود که وجود مادر و پدرم را در وجودشان احساس می کردم. عزیزانم! تا پیشکسوتان این ملتید، قدر خودتان را بدانید. شهیدتان را در خودتان جلوه گر کنید، به طوری که هر کس شما را می بیند، پدر شهید یا فرزند شهید را، بعینه خود شهید را احساس کند، با همان معنویت، صلابت و خصوصیت.

خواهش می کنم مرا حلال کنید و عفو نمایید. من نتوانستم حق لازم را پیرامون خیلی از شماها و حتی فرزندان شهیدتان اداء کنم، هم استغفار می کنم و هم طلب عفو دارم.

دوست دارم جنازه ام را فرزندان شهدا بردوش گیرند، شاید به برکت اصابت دستان پاک آنها بر جسد من، خداوند مرا مورد عنایت قرار دهد.

♦ خطاب به سیاسیون کشور...

نکته ای کوتاه خطاب به سیاسیون کشور دارم: چه آنهایی [که] اصلاح طلب خود را می نامند و چه آنهایی که اصولگرا. آنچه پیوسته در رنج بودم اینکه عموماً ما در دو مقطع، خدا و قرآن و ارزش ها را فراموش می کنیم، بلکه فدا می کنیم. عزیزان، هر رقابتی با هم می کنید و هر جدلی با هم دارید، اما اگر عمل شما و کلام شما یا مناظره هایتان به نحوی تضعیف کننده دین و انقلاب بود، بدانید شما مغضوب نبی مکرم اسلام و شهدای این راه هستید؛ مرزها را تفکیک کنید. اگر می خواهید با هم باشید، شرط با هم بودن، توافق و بیان صریح حول اصول است. اصول، مطلق و مفصل نیست. اصول عبارت از چند اصل مهم است:

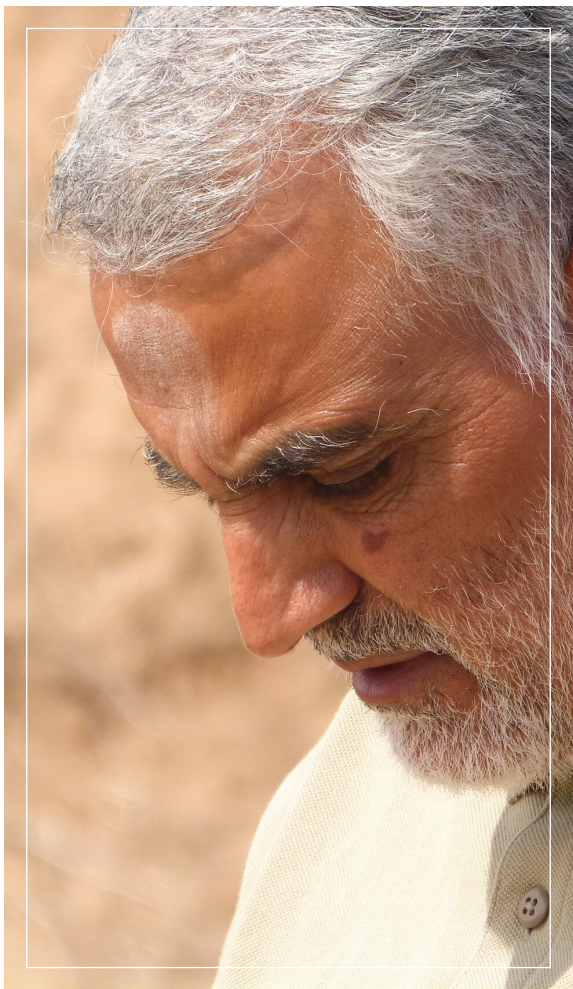
۱- اول آنها، اعتقاد عملی به ولایت فقیه است؛ یعنی این که نصیحت او را بشنوید، با جان و دل به توصیه و

تذکرات او به عنوان طبیب حقیقی شرعی و علمی، عمل کنید. کسی که در جمهوری اسلامی می خواهد مسئولیتی را احراز کند، شرط اساسی آن [این است که] اعتقاد حقیقی و عمل به ولایت فقیه داشته باشد. من نه می گویم ولایت تنوری و نه می گویم ولایت قانونی؛ هیچ یک از این دو، مشکل وحدت را حل نمی کند؛ ولایت قانونی، خاص عامه مردم اعم از مسلم و غیرمسلمان است، اما ولایت عملی مخصوص مسئولین است که می خواهند بار مهم کشور را بردوش بگیرند، آن هم کشور اسلامی با این همه شهید.

۲- اعتقاد حقیقی به جمهوری اسلامی و آنچه مبنای آن بوده است؛ از اخلاق و ارزش ها تا مسئولیت ها؛ چه مسئولیت در قبال ملت و چه در قبال اسلام.

۳- به کارگیری افراد پاکدست و معتقد و خدمتگزار به ملت، نه افرادی که حتی اگر به میزیک دهستان هم برسند خاطره ی خان های سابق را تداعی می کنند.

۴- مقابله با فساد و دوری از فساد و تجملات را شیوه خود قرار دهند.

۵- در دوره حکومت و حاکمیت خود در هر مسئولیتی، احترام به مردم و خدمت به آنان را عبادت بدانند و خود خدمتگزار واقعی، توسعه‌گزار ارزشها باشد، نه با توجیهات واهی، ارزش‌ها را بایکوت کند.

مسئولین همانند پدران جامعه می‌بایست به مسئولیت خود پیرامون تربیت و حراست از جامعه توجه کنند، نه با بی‌مبالاتی و به خاطر احساسات و جلب برخی از آراء احساسی زودگذر، از اخلاقیاتی حمایت کنند که طلاق و فساد را در جامعه توسعه دهد و خانواده‌ها را از هم بپاشاند. حکومت‌ها عامل اصلی در استحکام خانواده و از طرف دیگر عامل مهم از هم پاشیدن خانواده هستند. اگر به اصول عمل شد، آن وقت همه در مسیر رهبر و انقلاب و جمهوری اسلامی هستند و یک رقابت صحیح برپایه همین اصول برای انتخاب اصلح صورت می‌گیرد.

♦ خطاب به برادران سپاهی و ارتشی...

کلامی کوتاه خطاب به برادران سپاهی عزیز و فداکار و ارتشی‌های سپاهی دارم: ملاک مسئولیت‌ها را برای انتخاب فرماندهان، شجاعت و قدرتِ اداره بحران قرار دهید. طبیعی است به ولایت اشاره نمی‌کنم، چون ولایت در نیروهای مسلح جزء نیست، بلکه اساس بقای نیروهای مسلح است. این شرط خلل ناپذیر می‌باشد. نکته دیگر، شناخت به موقع از دشمن و اهداف و سیاست‌های او و اخذ تصمیم به موقع و عمل به موقع؛ هریک از اینها اگر در غیروقت خود صورت گیرد، بر پیروزی شما اثر جدی دارد.

♦ خطاب به علما و مراجع معظم

سخنی کوتاه از یک سرباز ۴۰ ساله در میدان به علمای عظیم‌الشأن و مراجع گران قدر که موجب روشنایی جامعه و سبب زدودن تاریکی‌ها هستند، خصوصاً مراجع عظام تقلید. سربازان از یک برج دیده‌بانی، دید که اگر این

نظام آسیب ببیند، دین و آنچه از ارزش های آن [که] شما در حوزه ها استخوان خُرد کرده اید و زحمت کشیده اید، از بین می رود. این دوره ها با همه دوره ها متفاوت است. این بار اگر مسلط شدند، از اسلام چیزی باقی نمی ماند. راه صحیح، حمایت بدون هرگونه ملاحظه از انقلاب، جمهوری اسلامی و ولی فقیه است. نباید در حوادث، دیگران شما را که امید اسلام هستید به ملاحظه ببندازند. همه ی شما امام را دوست داشتید و معتقد به راه او بودید. راه امام مبارزه با آمریکا و حمایت از جمهوری اسلامی و مسلمانان تحت ستم استکبار، تحت پرچم ولی فقیه است. من با عقل ناقص خود می دیدم برخی خنّاسان سعی داشتند و دارند که مراجع و علماء مؤثر در جامعه را با سخنان خود و حالت حق به جانبی به سکوت و ملاحظه بکشانند. حق واضح است؛ جمهوری اسلامی و ارزش ها و ولایت فقیه میراث امام خمینی رحمه الله علیه هستند و می بایست مورد حمایت جدی قرار گیرند. من حضرت آیت الله العظمی خامنه ای را خیلی مظلوم و تنها می بینم. او

نیازمند همراهی و کمک شماست و شما حضرات معظم با بیانتان و دیدارهایتان و حمایت هایتان با ایشان می بایست جامعه را جهت دهید. اگر این انقلاب آسیب دید، حتی زمان شاه ملعون هم نخواهد بود، بلکه سعی استکبار بر الحادگری محض و انحراف عمیق غیر قابل برگشت خواهد بود.

دست مبارکتان را می بوسم و عذرخواهی می کنم از این بیان، اما دوست داشتم در شرف یابی های حضوری به محضرتان عرض کنم که توفیق حاصل نشد. سربازتان و دست بوستان

♦ از همه طلب عفو دارم

از همسایگانم و دوستانم و همکارانم طلب بخشش و عفو دارم. از رزمندگان لشکر ثارالله و نیروی با عظمت قدس که خار چشم دشمن و سدّ راه او است، طلب بخشش و عفو دارم؛ خصوصاً از کسانی که برادرانه به من کمک کردند. نمی توانم از حسین پورجعفری نام ببرم که خیرخواهانه

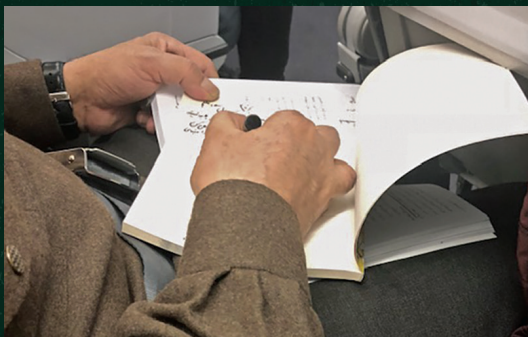
و برادرانه مرا مثل فرزندی کمک می کرد و مثل برادرانم دوستش داشتم. از خانواده ایشان و همه برادران رزمنده و مجاهدی که به زحمت انداختمشان عذرخواهی می کنم. البته همه برادران نیروی قدس به من محبت برادرانه داشته و کمک کردند و دوست عزیزم سردار قآنی که با صبر و متانت مرا تحمل کردند.

قاسم سلیمانی

عاشقِ قاسم

موسسه مکتب حاج قاسم حفظ و نشر آثار شهید سپهبد قاسم سلیمانی

میثاق نامہ مکتب حاج قاسم
وصیت نامہ الہی سیاسی شہید سپہبد قاسم سلیمانے

دست خط حاج قاسم

بر صاحبش مردی که هیچ امر و زامی در هیچ راهی و
 بعد از اسم است خداوندی عزیز که بنام خداوند
 قرار دادی
 بر و در کار تو را به سبب هر چه بین نه کلمات در علم
 آموختی و در هر یک به گونه ای می بیند آموختی و استقامت
 بودی و عطر الهی آموختی و بعد از این هر چه از این راه
 بر من از این راه

خداوند ای که در عزیزان و کارزاران بیست و نه نفر
 بر است و هیچ که مرا در مسیر تا طایفه و عزیزان
 در عهد و پیمان عطر و عقیقه اسم قرار دادی

و مرا از این راه بر و از این راه علی بن ابی طالب و نه طایفه
 خود را به نیت عفو که به یار من و از نیت من است
 است

غنی که در آن نور است، معنویت، بی قراری که در او
 حدود بالاترین قرارها را دارد، غنی که آرامش و معنویت دارد
 خداوند که را به سحر که در او از پدر و مادر فقیر است و
 اهل بیت و پیوسته در مسیر یکی هم، معنویت که از نور عالم
 رفته است، آنکه در بهشت و پادشاهی است و کین جهان
 روحا در عالم اکونت از در که معرفت است به معنویت
 ای خدا ای عزیز و اراد خالق حکیم بی شک، دست عالم است
 و کلام پیش معنویت عالم، من بدون برگزیده ای که امید
 ضیاء من نور است ^{معنویت} من نور است به برگزیده ای که چون معنویت
 در نزد کرم چه عالم است به برگزیده ای که
 سارقان و حکم پر است از امید و نور و معرفت و کرم نور

همه در آن خور و دو حکم بسته آورده ام که حرکت کن و کنار
 همه نیاید که ها، یک ذریعه از زمین دارد و آن کو که باشد
 بر صحن است کو که باشد بر این است است کو که باشد
 دنیا از خاک است، یقین، خداوند در دستش همه چیزهاست
 نه برای عجز و نه قدرت مطلق دارد اما در دستش همه چیزها را
 ذریعه کردم ام که: اسب و خنجر، اعدا دارم و باکی
 روان بر آن ^{ببینید} است که است و منی که است است
 عید کریم و منی که است و ایرایت بر زمین در آن که است
 و منی که است، ابرار آن است که است، ایضا
 همه است و منی که است که امیر دهم قبول کرده است
 خداوند ایضاً است است است است است است است
 عید از این که است عید عید که است است است است
 عید از این که است عید عید که است است است است

میثاق
Subject: Day: Date: ^{موضوع: تاریخ: روز: ماه: سال:}

اما یک اهدی - من نوید و در کمین است که تمام آن
و دور خانه است و در کمین
من اهدی - در حرم است که تمام آن
در بین در کمین است که تمام آن
کتابم و اسب و در کمین است که تمام آن
و در و نای از دین است که تمام آن
خندیم و نای از دین است که تمام آن
اهدی در کمین است که تمام آن
هر یک از آنها را بخوبی، خداوند سر من عقل من،
لب من تا من که نش من، قلب من، ده اخلا،
و ص ارم در کمین اهدی بر کمین ارم ارم
و اهدی - و کیزه یزد بر آجنان یزد بر کمین
دیدار - لرم جز در بار تو ان فزاد کمین
و اهدی - با الله، خداوند ای عزیز، من
از کمین است که تمام آن

[illegible]

[illegible]

ورا بیزر، اما انھما کہتے ہیں
 حق اصران ویر ادران میسم در انجیلم ای کی شہ
 ہر ہما ہوا ابراہان خداوند عاریہ دادہ ایم وصال
 را بر کف دست گزشتہ در ریاض عشق یاز
 ب لوق حور شر اکدہ ایم عاتے بکیر
 جہوری ہست ورا اسم و لقب است ادر
 حسین ^{برائے} علی ایران است جیسو ^{برائے} اسم
 اسے وایز حرم و گزشتہ دیر حرم ہی مانند
 اگر کسی اسیر حرم را ازین بر حرم یقت
 ہا مانند ^{برائے} حرمی ہا ^{برائے} حرمی محمدی
 حور ادران و صلا کو انہ ^{برائے} حرمی ^{برائے} حرمی
 اسے ^{برائے} حرمی ^{برائے} حرمی ^{برائے} حرمی

بہرہ صبر و استقامت و دانندہ عزیزان گرامی
 ہمارے لئے دعا کیجئے کہ ہمیں اللہ تعالیٰ سے
 جنت ہرگز روکے نہ جائے۔ حقیقتہً رائے حق
 مجھے بخیر اپنے آپ کو یاد دلا رہا ہے
 یہ دیکھ کر کہ بعض لوگ تیرے بارے میں
 دوسرے دوسرے کہتے ہیں کہ تیرے بارے میں
 دوسرے دوسرے کہتے ہیں کہ تیرے بارے میں
 جیسا کہ اس میں ہے ^{حق} و لا یجوز ^{لک} کہ
 حقہً ^{حق} رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 جس کی ^{حق} تصویر یہاں ہے اس کی یاد
 و ویران کر دی جائے۔ حقہً اس کے دور
 آگے بڑھنے والے و اللہ و اللہ اپنے ^{حق}

ایک آسپ وید میت اسم الامام و محدث
 سوم رسول و تحفہ کریمہ کا طبع و سحر
 شہدائے مانہ و ان آسپ و سید

[illegible]

کز کج درنده های این کشور را دیدم
 او بچا بودی گناهان من عیسی را بگرد
 ای همتا نام این بزرگوار که اسم را به یحیی نهادند
 عیسی را در محرم، صفر، و ماه طیب را به یحیی نهادند
 این مصلحت است در اعتقاد ظاهر و باطن
 ای دیگران به این دلیل در هر دوری هزاران
 خدا ظاهر من بود را بپرست و عبادت بکن
 و هکذا ابرار را اسامی مؤمنان را بپرستند
 قدرت است عبادت و در اول سال و در اول دهه
 عیسی را در احوال اعتقاد و تکیه

تقدیر محرومیت و کرامت هر ماهه
برای تمام و از یک دست

استراح کنید و بیرون نروید
 خانه دماغ از خانه خود از دست و نرواسید
 و اگر عزای حفاظت و صیانت را در دست دارید
 کند و طبیعت به صحت خود نگردد کم امید
 مولا مستحق فرمود بیرون نروید
 عزت دست به دست و قلم و دنیا و ملک
 مستحقین و مردم در هر روز نیست
 به دست
 نه به دست به دست به دست به دست
 مردن که دوست داشتند بود و طو
 به دست به دست به دست به دست
 ایام و روزگار را در هر روز به دست
 به دست

و قد حج اسم کردند من همیشه از صدها کعبه
 هستم خدمت سال کی طراحم به من اعتماد
 کرده و زندگی در راه خدا در قتلگاه و جنگ
 ندیدم خوف و گریه و دایم در طاعت و نماز
 من استم، من استم، من استم
 روانه کردند و در کتب بزرگوار از شهید (اشم)
 و به منی امام مظلوم صبح و شب علیهم
 سلامه عالم گذار را کردند این شکر و حمد
 و تسبیح و تهنیت و عارف قلب و مستجاب
 و دعا و استعاذه و کفایت و غیره و اینها را در
 حضرت ابی طالب علیه السلام این بودند از من
 لا رکنه اسم من استم از این راه

و غرض از این وفای امان مرزاد این مورد است
 دوس دارم چون با بستن از آفتاب بودی
 عزت اعلیٰ من به ره تن آفتاب بودم و آفتاب بودی
 مورد من ، ای آفتابم عقیدت کردند من و مورد
 را نذر و مورد را و ملت ایران را
 در این دارم که من به ره و آفتاب
 به ره و آفتاب ایران و ملت ایران
 ای طالع است و عقیده از ره من
 است در آن یک ره و ملت ایران
 و در این ره و آفتاب است و ملت ایران
 و ملت ایران است از ره و ملت ایران
 و ملت ایران است از ره و ملت ایران

۱- خودی دانستید برادر خود فرزندان خود
با دانستید و صحبت و کلمه اسامی را در این میرید
که ندانید یافته در اعتقاد ^{سپهبد} ~~مرد~~ و ~~مرد~~
حق نگذاشتید و ملا از اسم بیارید و حدیث
و توحید فافراست در میان سیدان
که بحکم اسامی، صمیمی، ۵۴۰، مقدس
و است معنی مطهر و است اینها رنگ خدا
است رنگ خدا را بر ~~رنگ~~ رنگ
و ~~رنگ~~

فرزندان و فرزندان و ~~فرزندان~~
بر راه و مدار و ~~مدار~~ ۱۵۰ و ~~۱۵۰~~ و ~~۱۵۰~~
فرزندان ~~فرزندان~~

بِ عَیْنِ یَحْضَرِ یَا مَکْتَبِی
 وَ عَیْنِ یَحْضَرِ یَا مَکْتَبِی
 رَحْمَتِ تَائِدِ عَزِزِ تَوَاقُّفِ عَقْلِ لَاحِظِ رَاجِعِ اَمَلِ
 ضَلَاةِ اَرَاکِهَا وَ عَقْلِ فَرْزِ اَنِ کَفَّ نَافِلِ اَدَاةِ
 هِمِ اسْتَفْهَارِ کِتْمِ اَمِ طَلَبِ عَقْوَادِ
 دَلِ دِلِ حَبِ رَهْمِ رَافِزِ اَنِ لُحْظِ اَوِ بَرِ دِلِ
 کِیْنِ حَبِ رَهْمِ رَافِزِ اَنِ لُحْظِ اَوِ بَرِ دِلِ
 ضَوَارِدِ عَزِزِ قَوَارِدِ
 نَسَبِ اَنِ طَلَبِ سَبِ سَبِ کُتُوبِ دِلِ حَبِ رَهْمِ
 اَصْحِ طَلَبِ ضَوَارِدِ عَزِزِ قَوَارِدِ
 اَنِ حَبِ رَهْمِ رَافِزِ اَنِ لُحْظِ اَوِ بَرِ دِلِ
 مَقْلَعِ حِدَاوَةِ قَوَارِدِ وَ اَرَزْکِهَا رَافِزِ اَنِ لُحْظِ اَوِ بَرِ دِلِ

بلکہ خداوند کینے عزیزان ہر رات ہم و کسید
 و جو میں ہم دارم ان راتوں میں ہم
 یا منظر ہوتا
 و منظر ہوتا
 واقعہ یہ ہے کہ یہ انداز میں مقبول ہو گیا
 و محمد ابراہیم راہ نشینہ و عرفہ انکار کیا
 ان کو خداوند ہم و کسید ہر گز ہم یہ دن و رات
 و میں صبح و شام اہل اس اہل
 و اہل اہل مطول و مقول بیعت اہل
 عیادت از خدا اہل ہم اسے ان کے اہل
 اعتقاد علی بہ ولا ہے فقہ اسے میں انہ
 نصحت اور اسٹوڈیو بہ ہر گز نہ ہو نہ گزرت
 او بعد از ان طیب حقیر شریعت علی

علی بن محمد کتبی در حضور اساتید و فضلا و علما
 را احادیث و کلمات را از کتاب اربعه ائمه و صحیفه
 و علی و ولایت و فقه و اصول و کلام و فلسفه
 و تفسیر و حدیث و کلام و فلسفه و کلام و فلسفه
 از این مکتب و در صورت امکان و امکان
 قانونی و خارج از حدود اعم از علم و عرفان
 است این ولایت علی بن محمد کتبی
 است که در این مکتب و در این مکتب
 نگه دارند آنکه کتبی است! این مکتب
 و ائمه و صحیفه و کلام و فلسفه و کلام و فلسفه
 آن بوده است از ائمه و کلام و فلسفه و کلام و فلسفه
 و کلام و فلسفه و کلام و فلسفه و کلام و فلسفه

۱۰۰ به کارگیر افراد پاکست و صفت و ضرر نگار
 به ملت نه افراد که صفا از به همیز کرد دلست
 هم پرند ضطره خان های ساقی را تداوی
 و نکته عیون به طاعت و دوری
 صاف و تجملات را ستوده خود فکر دهند
 در دوری عدل و حکایت خود در هر عیون
 احرام به خود و عدل به آفاق را عیار به یاد
 و خود را حد نگار واقعی، تو به کار از نه
 به حد نه به توجیهات واهی از نه را به نگار
 منسوب داشته پیران به معنی به عیون
 خود را به توجیهات واهی است از به معنی

توجه کنند به موالان و بیچاره ها
 و جیب بری از آراء افاس و دیگر
 از احزاب و هیات های مسته که طلاق و سار
 را در جامعه موعود دهد و موانع را از
 هم بپایند و مکتب های ملل اصل در
 این نظام موانع و موانع هم را هم بپایند
 حکام موانع و موانع را هم بپایند
 همه در مسیر رهبر و انکس و هم در این مکتب
 یک کتاب صحیح بر زبان هم در این
 انکس اصل مکتب و مکتب

۱۶۵۰ کوهی خطایه برادران من در این
 واریج ها بین هم دارم مددک من است
 اربابان من بر این من و نجیب و نوری
 ادره من این قرار دهند طبع است
 به واسطه است به من قبول و اطمینان
 در یک مدتی من و بنیت به است
 است سرفقه به من و من است
 این من و خلیل من و بنیت
 نکتہ دیگر است به من و من
 اهداف من است من و من
 به من و من به من و من
 اگر در غیر وقت من و من
 ۱۶۵۰ بر من و من من و من

گزارنده

سنت کومه از یک سراز ۴۰ ساله در میدان به علای عظیم الشان و راجع

مردم و روشهای مردم و سبب زدودن تاریکی

خفیه و اوج عظمی عقیده از برینان از یک سراز

ایده ی نو و دیگر اگر این نظم انسیب بیستند

وین و آتی از این محققان این کار ضروری

استخوان ضروری که اندیشه و رست کشیده این روش

لا رعد این دوره به دورن ها متفاوت است

اینبار از صلاحیت از اناسم حیران باقی بماند

راه صحیح حمایت بدون تنفط از الفک و سایر

مردم و عقیده است باید در صورت دیگران کارنامه

اناسم کشیده به ملاحظه عقیده از اناسم راد

و استند و عقیده و راه از برینان راه اناسم

و استند از جعفر و اناسم و اناسم استند

تحت برینان و اناسم استند و عقیده و عقیده

و اناسم برینان و اناسم استند و عقیده و عقیده

و اناسم برینان و اناسم استند و عقیده و عقیده

و اناسم برینان و اناسم استند و عقیده و عقیده

و اناسم برینان و اناسم استند و عقیده و عقیده

و اناسم برینان و اناسم استند و عقیده و عقیده

و اناسم برینان و اناسم استند و عقیده و عقیده

و اناسم برینان و اناسم استند و عقیده و عقیده

الحمد لله رب العالمین
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
والطاهرين
والجنتين

الحمد لله رب العالمين
صدامنا عراقنا كثره شيدنا

عاشق عالم

موسسه مکتب حاج قاسم حفظ و نشر آثار شهید سپید قاسم سلیمان